

NAHÁNĚNÍ OVEČEK POHÁDKA

Před dávnými a dávnými časy, za sedmero horami a sedmero řekami, v krásné malebné vesničce Bělá nad Svitavou žil na statku sedlák Vávra. Sedlák choval krávy, koně, krůty, slepice, králíky a měl také stádo oveček. Mezi jeho pýchu patřila statná ovce jménem Rozárka. Byla to zasloužilá matka, každé jaro po mnoho let se jí totiž narodila jehňátka. Tak tomu bylo i letos a na svět přivedla 3 holky a 3 kluky. Jehňátka se měla čile k světu a pod dohledem své maminky rostla jako z vody.

Jednoho krásného dne se však při pasení na louce jehňátka domluvila, že by chtěla vidět svět a vydala se na cestu. Nejdříve šla jehňátka kus cesty společně, ale potom přestala dávat pozor a každé nabralo jiný směr. Tak se ovčí holky a kluci rozdělili a rozutekli po celé vesnici.

První jehňátko odskákalo za motýlem až po zadní cestě vedle hájenky a šlo směrem na kopec Pavlovku. Odtud hopkalo ještě kousek dál na farmu, kde narazilo na další ovečky a tam už zůstalo.

Druhé jehňátko se vydalo proti proudu vody, která teče v Bělském potoku. Došlo až k pramenu do sousední obce.

Čtvrté jehňátko běželo dolů po vesnici. Mezi Starou a Novou Amerikou se dalo do kopečka napravo, kde slyšelo bečení jehněčích kamarádů. Tak se dostalo až k rybníčku v Čertově úžlabí mezi lesy.

Třetí jehňátko šlo na sever a po vydatné chůzi po nové silnici kolem hromady vraků aut si ustlalo pod starou lípou mezi poli na rozhraní obcí Bělá a Banín.

Šesté jehňátko vyrazilo s prvním jehňátkem zadní cestou kolem kopce Pavlovka, ale poté se stočilo směrem na Vítějeves až k těm velkým zrcadlům v polích, kterým lidé říkají solární panely.

Páté jehňátko bylo trochu vědátor. Narazilo při své cestě na naučnou stezku Údolím řeky Svitavy a popošlo až na stanoviště číslo 11, které je umístěno nad Brněncem. Tam se mu zalíbilo.

Všechny informace a dokumenty naleznete na webu obce:
www.obec-bela.cz, nebo v místní knihovně.

